

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Ing. T. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený obecnou zmocněnkyní Ing. A. K.,
bytem „X“,
proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2017, č. j. 24/2017-120-STSP/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2017, č. j. 24/2017-120-STSP/3, jímž bylo na základě odvolání J. T. – H. zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „krajský úřad“), ze dne 19. 12. 2016, č. j. 4793/DS/2016, JID 190154/2016/KUUK, a bylo zastaveno přezkumné řízení ve věci rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru dopravy a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“), ze dne 30. 10. 2015, zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, kterým byla povolena změna stavby „Prodejna potravin LIDL, Teplice – Trnovany, Dopravní část – SO 02 – komunikace a zpevněné plochy“ na pozemcích parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území Teplice – Trnovany (dále jen „předmětná stavba“). Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud zrušil také rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, a věc vrátil stavebnímu úřadu s pokynem rozhodnout podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

Žaloba

2. V žalobě žalobce předeslal, že je spoluvlastníkem parkoviště OBI MARKETU na pozemcích parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území Teplice – Trnovany a v celém řízení o stavební povolení na předmětnou stavbu byl opomenutým účastníkem. Konstatoval, že rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením je nezákonné jednak pro velký rozsah změn, kterými došlo ke změně územního rozhodnutí, navíc nebyly dodrženy jeho podmínky, a zejména proto, že provedenou změnou došlo k hrubému zásahu do vlastnického práva žalobce. Při nahlédnutí do spisu dne 15. 8. 2016 žalobce z projektové dokumentace zjistil, že při změně stavby se jednalo o snížení počtu parkovacích stání, přičemž tato stání a plocha boxu pro nákupní vozíky se polovinou své plochy nacházejí na pozemku parc. č. „X“ ve spoluvlastnictví žalobce, který ovšem nebyl účastníkem řízení. Tento pozemek navíc nebyl ve stavebním povolení ani v rozhodnutí o změně stavby před dokončením zmíněn. Podle žalobce se proto jedná o stavbu na cizím pozemku a předmětné rozhodnutí je nezákonné.
3. Žalobce popsal, že proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, na kterém je vyznačena právní moc 16. 11. 2015, podal dne 29. 8. 2016 ke krajskému úřadu podnět k provedení přezkumného řízení. Teprve po urgenci dne 14. 10. 2016 požádala referentka krajského úřadu stavební úřad o zaslání spisu a po další urgenci byl spis dne 16. 11. 2016 odeslán krajskému úřadu. Referentka krajského úřadu se podle žalobce vymlouvala na dovolenou, referentka stavebního úřadu na dlouhodobou nemoc zrovna od 14. 10. 2016 a na zaheslovaný počítač, který neumožňoval, aby spis odeslala jiná osoba. Žalobce namítal, že jeho podání, označené jako podnět k provedení přezkumného řízení, mělo být od počátku posuzováno podle svého obsahu jako odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015 ve smyslu § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť podle § 37 odst. 1 téhož zákona se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí podle žalobce posoudil rozhodnutí krajského úřadu pouze s ohledem na lhůty pro zahájení přezkumného řízení a vydání rozhodnutí v přezkumném řízení (§ 96 a § 97 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odst. 2 správního řádu) a s ohledem na marné uplynutí lhůty, byť bylo zaviněno průtahy krajského i stavebního úřadu, rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 12. 2016 zrušil a přezkumné řízení zastavil.

4. Podle žalobce měl žalovaný k podání přistupovat podle jeho obsahu opakovaně zdůrazňujícího opomenutí žalobce jako účastníka řízení, toto podání přehodnotit a považovat je za odvolání proti rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením, nikoli za podnět k provedení přezkumného řízení. Žalobce podotkl, že osoba, která byla účastníkem řízení, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do třiceti dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí dozvěděla, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým je správní orgán oznámil. Podle žalobce byly v případě podání doručeného krajskému úřadu dne 30. 8. 2016 po nahlédnutí do spisu dne 15. 8. 2016 lhůty pro odvolání splněny.
5. Žalobce zopakoval, že nezákonným rozhodováním stavebního úřadu a neoprávněným nakládáním s pozemky ze strany stavebníka bez souhlasu žalobce jako spoluvlastníka byla opomenuta jeho vlastnická práva, došlo k zásahu do jeho soukromého vlastnictví a bylo mu zabráněno mít z pozemků užitky a jakýkoli prospěch. Dodal, že v novém řízení již bude účastníkem a jeho vlastnická práva budou moci být narovnána. Změnou rozhodnutí podle žalobce nevznikne stavebníkovi větší majetková újma, než jaká vznikla a stále vzniká žalobci. Navíc stavebník užíváním pozemků bez souhlasu spoluvlastníka získává neoprávněný majetkový prospěch. Žalobce konstatoval, že pochybení stavebního úřadu ohledně vymezení okruhu účastníků řízení o změně stavby před jejím dokončením je porušením § 109 odst. 1 stavebního zákona a § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, a tudíž dostatečným důvodem pro zrušení rozhodnutí stavebního úřadu. Připomněl, že stavební povolení ze dne 19. 1. 2009 mu nebylo doručeno, a proto nikdy nenabýlo právní moci a není vykonatelné, což obdobně platí i pro rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015 o změně stavby před jejím dokončením. Uzavřel, že stavby provedené podle nepravomocného a nevykonatelného stavebního povolení a změněné podle nepravomocného a nevykonatelného rozhodnutí o změně stavby jsou stavbami nepovolenými, a proto je třeba podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídit jejich odstranění, nebo je na žádost stavebníka dodatečně povolit.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh řízení a s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. 2 As 74/2013-45, uvedl, že rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu je možné vydat pouze ve dvouměsíční subjektivní lhůtě a roční objektivní lhůtě vyplývajících z § 96 odst. 1 správního řádu. Žalovaný konstatoval, že rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno po uplynutí lhůty jednoho roku od právní moci rozhodnutí stavebního úřadu, a proto rozhodnutí krajského úřadu zrušil a přezkumné řízení, pro jehož vedení nebyly splněny zákonné podmínky, zastavil. K námitkám žalobce, že jeho podnět ze dne 28. 8. 2016 byl ve skutečnosti odvoláním proti rozhodnutí stavebního úřadu, žalovaný podotkl, že z předmětného podnětu jednoznačně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyplývá, že se jedná o podnět k provedení přezkumného řízení, což potvrzuje jednak vymezení věci na straně 1, ale i závěrečný návrh na straně 3.

Další podání žalobce

7. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného namítal, že v jeho podnětu k provedení přezkumného řízení byla podrobně popsána pochybení stavebního úřadu včetně nezákonného opomenutí žalobce jako účastníka všech proběhlých řízení. Zdůraznil, že teprve po jeho urgenci dne 14. 10. 2016, tj. po téměř sedmi týdnech, požádala referentka krajského úřadu stavební úřad o zaslání spisu, ačkoli tento úkon měl být proveden bezodkladně, tj. cca do jednoho týdne. Po dalších urgencích žalobce poslala referentka stavebního úřadu dne 16. 11. 2016 (po více než měsíci) spis krajskému úřadu. Žalobce zopakoval, že se referentky vymlouvaly na dovolenou, dlouhodobou nemoc a zaheslovaný počítač. Poukázal na to, že žalovanému oznámil nečinnost krajského úřadu, nicméně žalovaný v usnesení ze dne 16. 11. 2016 označil podání za předčasné a žádosti žalobce o opatření podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu nevyhověl. Pokud žalovaný ze spisu ověřil, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení již uplynuly, měl mít podle žalobce snahu věc vyřešit a napravit nezákonnost zaviněnou průtahy stavebního i krajského úřadu, a protože se tak stalo nikoli vinou žalobce, neměl žalovaný rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 12. 2016 bez dalšího zkoumání a uvážení jednoduše zrušit. Žalobce zdůraznil, že žalovaný byl povinen se s obsahem jeho podání seznámit, a i když bylo žalobcem (bez právního vzdělání) označeno jako podnět k provedení přezkumného řízení, měl toto podání posoudit jako odvolání (§ 37 odst. 1 správního řádu) a s ohledem na skutečnost, že žalobce byl v řízení opomenutým účastníkem, měl žalovaný rozhodnout podle § 84 odst. 1 správního řádu. Žalobce zopakoval, že žalovaný měl jeho podání posuzovat jako odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, a dodal, že lhůty pro podání odvolání byly splněny.
8. Podáním ze dne 27. 5. 2017 žalobce soudu oznámil, že v dané věci došlo ještě k dalším nezákonným jednáním stavebníka, která bude nutno rovněž řešit. Současně uvedl, že k podání přiložil dvě listiny, jimiž po zjištění dalších nepovolených staveb realizovaných bez jeho souhlasu a bez stavebního povolení na pozemku parc. č. „X“ v katastrálním území Teplice – Trnovany, který je v jeho spoluvlastnictví, oznámil tuto skutečnost stavebnímu úřadu a vyzval jej k zahájení řízení o odstranění těchto staveb.

Ústní jednání soudu

9. Při jednání soudu konaném dne 21. 3. 2018 zástupkyně žalobce uvedla, že podání, na základě kterého bylo zahájeno přezkumné řízení, bylo ze strany žalobce jednoznačně podáno včas, ať se jedná o podnět k provedení přezkumného řízení, nebo o odvolání tzv. opomenutého účastníka řízení. Zdůraznila, že žalobce byl v předmětné věci zjevně poškozen nečinností krajského i stavebního úřadu, vůči které byl bezmocný, třebaže průběžně na ni poukazoval a domáhal se zjednání nápravy. Pro žalobce je nepřijatelné, aby v důsledku nečinnosti správních orgánů bylo posléze konstatováno, že z jeho strany byly zmeškány lhůty k provedení přezkumného řízení, popřípadě že mu nesvědčilo postavení tzv. opomenutého Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

účastníka řízení. Žalobcovo rozhořčení umocňuje fakt, že byl ze strany stavebního úřadu v dotčeném stavebním řízení od prvopočátku opomíjen. Zástupkyně žalobce naléhavě žádala soud, aby zjevné pochybení správních orgánů napravil. Dodala, že žalobci se podařilo nahlédnout do příslušného stavebního spisu až po delším časovém úseku a vyvinutí značného úsilí, což zapříčinilo jistý časový odstup při uplatnění podnětu k provedení přezkumného řízení. Pro žalobce je nepřijatelný postoj správních orgánů, které svým laxním přístupem mimo jiné při předkládání spisu zapříčinily marné uplynutí roční lhůty k zahájení přezkumného řízení. Na nečinnost správních orgánů žalobce přitom upozorňoval i nadřízené správní orgány, ovšem ty neměly snahu se případem racionálně zabývat.

10. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání navrhla zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkázala na písemné vyjádření žalovaného k žalobě a také na doplnění tohoto vyjádření.

Správní spis

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Rozhodnutím ze dne
19. 1. 2009, zn. MgMT-ODŽP/010088/09/Gr/SP, stavební úřad na základě žádosti J. T. – H. podle § 115 stavebního zákona vydal stavební povolení na stavbu „*Prodejna potravin LIDL, Teplice – Trnovany, Dopravní část – SO 02 – komunikace a zpevněné plochy*“ na pozemcích parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území Teplice – Trnovany a stanovil podmínky pro provedení stavby. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 1. 2009. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 13. 12. 2010, zn. MgMT-ODŽP/189748/10/Gr/SP-prodl, byla platnost předmětného stavebního povolení prodloužena dne 31. 12. 2013; toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 1. 2011.
12. Na základě žádosti stavebníka J. T. – H. ze dne 14. 10. 2015 o změnu stavby před jejím dokončením stavební úřad při kontrolní prohlídce rozhodnutím ze dne 30. 10. 2015, zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, podle § 118 odst. 6 stavebního zákona schválil změnu předmětné stavby na „*Prodejna potravin BILLA, Teplice – Trnovany, Dopravní část stavby – SO02 – komunikace a zpevněné plochy – 1. část*“ a vyslovil, že tato změna se týká úpravy napojení účelové komunikace pro zásobování v prostoru vyřazovacího úseku zastávky MHD v ulici Přítkovská a snížení počtu parkovacích míst u objektu prodejny. Toto rozhodnutí bylo vydáno na místě při kontrolní prohlídce stavby, stavebníkovi bylo oznámeno zápisem do stavebního deníku a následně bez zbytečného odkladu zaznamenáno do spisu.
13. Dne 11. 12. 2015 stavební úřad podle § 122 odst. 3 stavebního zákona vydal kolaudační souhlas zn. MgMT-ODŽP/140955/2015/Gr/KS, který je dokladem o povoleném účelu užívání části stavby „*Prodejna potravin BILLA, Teplice – Trnovany, Dopravní část stavby – SO02 – komunikace a zpevněné plochy – 1. část*“.
14. Podáním ze dne 28. 8. 2016 nazvaným „*Podnět k provedení přezkumného řízení ve smyslu § 94 zákona*“

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodnutí Magistrátu města Teplice odboru dopravy a životního prostředí ze dne 30. 10. 2015, sp. zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, jímž byla schválena ... změna stavby před jejím dokončením objektu prodejna potravin Lidl, Teplice – Trnovany – SO 02 – komunikace a zpevněné plochy ...“ se žalobce prostřednictvím své zástupkyně domáhal toho, aby krajský úřad zahájil z moci úřední podle § 95 odst. 1 správního řádu přezkumné řízení a ve zkráceném přezkumném řízení rozhodl takto: „Rozhodnutí Magistrátu města Teplice odboru dopravy a životního prostředí ze dne 30. 10. 2015, sp. zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, ... se dle § 97 odst. 3 správního řádu ruší a věc se vrací tomuto správnímu orgánu.“ Žalobce dále upřesnil, že zkrácené přezkumné řízení navrhl proto, že v daném případě byly splněny podmínky § 98 správního řádu, neboť porušení právních předpisů jsou zjevná již ze spisového materiálu, jsou splněny i ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků. Toto podání bylo krajskému úřadu doručeno dne 30. 8. 2016.

15. Přípisem ze dne 14. 10. 2016 krajský úřad požádal stavební úřad o zaslání příslušných spisů, jejich zaslání urgoval přípisem ze dne 16. 11. 2016. Dne 18. 11. 2016 byly krajskému úřadu požadované spisy předány. Žalovaný usnesením ze dne 16. 11. 2016, č. j. 127/2016-120-STSP/3, nevyhověl žádosti žalobce o provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu ve věci podnětu k provedení přezkumného řízení rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna.
16. Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2016, č. j. 4793/DS/2016, JID 190154/2016/KUUK, ve znění opravy provedené rozhodnutím ze dne 6. 1. 2017, krajský úřad ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, o změně stavby „Prodejna potravin LIDL, Teplice – Trnovany, Dopravní část – SO 02 – komunikace a zpevněné plochy“, neboť bylo vydáno v rozporu se zákonem. Proti tomuto rozhodnutí podal J. T. – H. odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, jež nabylo právní moci dne 23. 2. 2017.

Posouzení věci soudem

17. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Nejprve považuje soud za nezbytné připomenout, že předmětem soudního přezkumu v dané věci je rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zrušeno rozhodnutí krajského úřadu vydané v přezkumném řízení a toto přezkumné řízení bylo zastaveno z důvodu uplynutí objektivní lhůty stanovené v § 96 odst. 1 správního řádu. Soud se proto může zabývat výhradně tím, zda byly naplněny předpoklady pro zastavení přezkumného řízení a zda byly správní orgány povinny vykládat podání žalobce nazvané „*Podnět k provedení přezkumného řízení ...*“ jako odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015. Soud naopak v tomto řízení není oprávněn zkoumat, zda skutečně před vydáním zmíněného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015 došlo k nějakým procesním pochybením a zda je toto rozhodnutí nezákonné, zda vlastní stavební povolení ze dne 19. 1. 2009 nabylo právní moci, či nikoli, zda došlo k zásahu do vlastnických práv žalobce a zda jsou splněny podmínky pro vedení řízení o odstranění stavby, natožpak zda došlo k dalším údajně nezákonným jednáním stavebníka, o nichž se žalobce zmínil ve svém podání ze dne 27. 5. 2017. Tyto skutečnosti totiž nemají žádný vliv na to, zda ke dni vydání rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 12. 2016, jímž ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, uplynula objektivní lhůta pro zahájení přezkumného řízení, či nikoli, a zda bylo namístě vykládat podání žalobce ze dne 28. 8. 2016 jako podnět k provedení přezkumného řízení, nebo jako odvolání. Soud se proto uvedenými žalobními námitkami nezabýval.
20. Podle § 96 odst. 1 správního řádu platí, že „*[u]snesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.*“ Výkladem tohoto ustanovení ve vztahu ke zkrácenému přezkumnému řízení se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 9. 12. 2014, č. j. 2 As 74/2013-45, publ. pod č. 3166/2015 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že „*...rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu je možné vydat pouze ve dvouměsíční subjektivní lhůtě a roční objektivní lhůtě vyplývajících z § 96 odst. 1 správního řádu.*“ S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje a neshledává žádný důvod se od něj odchýlit.
21. V projednávané věci bylo předmětem přezkumného řízení rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, které stavební úřad téhož dne v souladu s § 118 odst. 6 stavebního zákona oznámil stavebníkovi prostřednictvím zápisu dostavebního deníku. Lhůta pro podání odvolání proti tomuto rozhodnutí, která podle § 83 odst. 1 správního řádu činí patnáct dnů od oznámení rozhodnutí, počala plynout dne 31. 10. 2015 a v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu uplynula v pondělí dne 16. 11. 2015, když její konec připadl na sobotu 14. 11. 2015. Žádný z účastníků řízení, ani žalobce, který se označuje za opomenutého účastníka řízení, odvolání proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu nepodal (jak soud ve vztahu k žalobci rozvede níže), tudíž rozhodnutí stavebního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úřadu nabylo právní moci dne 17. 11. 2015, tj. den následující po uplynutí odvolací lhůty (srov. § 73 odst. 1 správního řádu).

22. Námitce žalobce, že rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015 vůbec nenabylo právní moci, soud nepřisvědčil. Taková situace by mohla nastat pouze v případě, že by předmětné rozhodnutí nebylo oznámeno některému z účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1 správního řádu, na které se nevztahuje náhradní odvolací lhůta upravená v § 84 odst. 1 téhož zákona. Vzhledem k tomu, že § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu se týká výhradně řízení zahajovaných z moci úřední, což ovšem řízení o změně stavby před jejím dokončením není (srov. § 118 odst. 3 stavebního zákona), připadalo v daném případě v úvahu pouze písmeno a) předmětného ustanovení. Účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu byl výhradně stavebník, jemuž stavební úřad své rozhodnutí oznámil prostřednictvím zápisu do stavebního deníku a po uplynutí lhůty, ve které mohl stavebník podat odvolání, nabylo rozhodnutí právní moci. V souladu se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyslovenými v jeho rozsudku ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, publ. pod č. 1838/2009 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, zdejší soud konstatuje, že právní moc rozhodnutí není zvrácena jen tím, že při oznamování rozhodnutí mohl být žalobce opomenut jako účastník řízení, neboť žalobce seznal rozhodnutí v rozsahu potřebném pro účelnou obranu proti němu až v době, kdy již ostatní účastníci mohli vycházet z toho, že rozhodnutí nabylo právní moci. Na žalobce, stejně jako na všechny potenciálně opomenuté účastníky řízení, se vztahoval § 84 odst. 1 správního řádu umožňující podat odvolání do 30. 10. 2016 (jeden rok od oznámení rozhodnutí stavebníkovi jakožto poslednímu účastníkovi řízení, jemuž stavební úřad rozhodnutí oznámil). Běh této lhůty ovšem nemá žádný vliv na právní moc rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, a to tím spíše, že v předmětné lhůtě nikdo, tj. ani žalobce, odvolání nepodal.
23. Objektivní lhůta, ve které lze zahájit přezkumné řízení a která současně limituje též možnost vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, činí podle § 96 odst. 1 správního řádu jeden rok od právní moci rozhodnutí ve věci. V daném případě to znamená, že tato objektivní lhůta v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu uplynula dne 18. 11. 2016, když její konec připadl na svátek 17. 11. 2016. Vzhledem k tomu, že v průběhu této lhůty nebylo vydáno usnesení o zahájení přezkumného řízení, ani rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, soud konstatuje, že předmětná lhůta uplynula marně. Po jejím uplynutí již krajský úřad nebyl oprávněn přezkumné řízení zahájit, ani vydat rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. Soud proto uzavírá, že žalovaný rozhodl zcela správně a v souladu se zákonem, pokud rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 12. 2016, jež krajský úřad vydal ve zkráceném přezkumném řízení po uplynutí lhůty stanovené v § 96 odst. 1 správního řádu, zrušil a přezkumné řízení zastavil.
24. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani dílčí pochybení žalovaného, který při se při určování data nabytí právní moci rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015 dopustil zjevné chyby v psaní, když uvedl, že předmětné rozhodnutí bylo oznámeno dne 30. 10. 2015, odvolací lhůta počala plynout 31. 10. 2015 a její poslední den připadl na 16. 10. 2015 (namísto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správného data
16. 11. 2015), tudíž rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 10. 2015 (namísto správného data

17. 11. 2015). V důsledku této chyby v psaní pak žalovaný nesprávně určil konec roční objektivní lhůty stanovené v § 96 odst. 1 správního řádu na 17. 10. 2016, nikoli na 18. 11. 2016,

na který v důsledku toho, že její konec měl nastat ve svátek 17. 11. 2016, podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu připadla. Za situace, kdy se jedná toliko o dílčí pochybení žalovaného na úrovni chyby v psaní a z ní vycházející jiné zjevné nesprávnosti a kdy žalobce na tyto skutečnosti ani

v žalobě nepoukázal, dospěl soud k závěru, že se jedná o nepodstatnou vadu, která nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nemůže být dostatečným důvodem pro jeho zrušení.

25. K námitkám žalobce upozorňujícím na možné průtahy na straně stavebního a krajského úřadu po podání podnětu k provedení přezkumného řízení soud podotýká, že roční objektivní lhůta pro zahájení přezkumného řízení byla do § 96 odst. 1 správního řádu inkorporována z důvodu ochrany právní jistoty, a ze své podstaty je proto lhůtou nepřekročitelnou. Ani případné průtahy po podání podnětu k provedení přezkumného řízení tak nemohou mít na běh této lhůty žádný vliv. Soud nicméně považuje za potřebné upozornit na významné selhání krajského úřadu a následně též stavebního úřadu, která způsobila marné uplynutí předmětné lhůty. Z pohledu soudu je zcela nepochopitelné, že krajský úřad po obdržení podnětu k provedení přezkumného řízení dne 30. 8. 2016, který se týkal v dané chvíli již deset měsíců starého rozhodnutí, učinil první úkon směřující k vyžádání spisu stavebního úřadu až dne 14. 10. 2016, tj. po zcela zjevné jeden a půl měsíce trvající nečinnosti. Z obsahu správního spisu přitom nevyplyvá, že by měl k takovému prodlení jakýkoli omluvitelný důvod. Rovněž na straně stavebního úřadu došlo při předkládání spisu k nečinnosti, která nebyla obsahem správního spisu nijak podložena. Navzdory nepřiměřeně dlouhé době více než jednoho měsíce, po kterou stavebnímu úřadu trvala administrace předložení spisu (od 14. 10. 2016 do 15. 11. 2016), a bez ohledu na blížící se konec lhůty stanovené v § 96 odst. 1 správního řádu krajský úřad urgoval předložení správního spisu teprve dne 16. 11. 2016, kdy již bylo prakticky nemožné stihnout zahájit přezkumné řízení nebo rozhodnout ve zkráceném přezkumném řízení před uplynutím předmětné lhůty, jejímž posledním dnem bylo 18. 11. 2016. Jak krajský úřad, tak stavební úřad se tedy podle názoru soudu dopustily flagrantních průtahů, jimiž způsobily marné uplynutí předmětné lhůty. Soud ovšem bohužel s ohledem na nepřekročitelnost této lhůty nemůže popsané pochybení správních orgánů při svém rozhodování nijak zohlednit.

26. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že správní orgány měly jeho podání nazvané „Podnět k provedení přezkumného řízení ve smyslu § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodnutí Magistrátu města Teplice odboru dopravy a životního prostředí ze dne 30. 10. 2015, sp. zn. MgMT-ODŽP/172196/2010/Gr/změna, jímž byla schválena ... změna stavby před jejím dokončením objektu prodejna potravin Lidl, Teplice – Trnovany – SO 02 – komunikace a zpevněné plochy ...“ vyhodnotit podle obsahu jako odvolání proti zmíněnému rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

27. Povinnost správních orgánů posuzovat podání podle jeho obsahu vyplývá z § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu, která stanoví, že „[p]odání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“ Smyslem tohoto ustanovení je přinutit správní orgány k tomu, aby podání účastníků nehodnotily jen podle formálních kritérií nebo formálního označení, ale aby zkoumaly skutečný obsah podání, tj. co účastník řízení požaduje. Jak upozornil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 141/2013-28, dostupném na www.nssoud.cz, „[p]ovinnost správního orgánu hodnotit podání podle jeho obsahu však rozhodně neznamena, že by správní orgán měl oprávnění nebo dokonce povinnost bez dalšího podsouvat účastníkovi řízení tvrzení, námítky, návrhy nebo argumenty, které jeho podání vůbec neobsahuje. Správní orgán není oprávněn domýšlet, co účastník asi chtěl nebo mohl chtít učinit. Právě naopak, účastník řízení musí ve svém podání co nejjednoznačněji vyjádřit, čeho se domáhá; vystanou-li správnímu orgánu pochybnosti o obsahu nebo účelu podání, musí podatele vyzvat k odstranění vad podání...“ S tímto závěrem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a dodává, že povinnost posoudit podání podle jeho skutečného obsahu míří především na situace, kdy podání zjevně formuloval právní laik a lze je vyložit několika způsoby, z nichž některý šetrí práva podatele více a jiný méně. Taková situace ovšem v projednávané věci nenastala.
28. Soud po pečlivém prostudování podnětu ze dne 28. 8. 2016 shledal, že zástupkyně žalobce toto podání zpracovala na poměrně vysoké úrovni argumentace, zahrnující rovněž odkazy na konkrétní zákonná ustanovení, podle nichž měl správní orgán postupovat. Předmětné podání žalobce tedy nevzbuzovalo žádné pochybnosti o tom, že se jedná o podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu, což vyplývá nejen z jeho označení, nýbrž také z vlastního obsahu podání, včetně zcela jednoznačného návrhu, aby krajský úřad zahájil z moci úřední podle § 95 odst. 1 správního řádu přezkumné řízení a ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015 podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně navíc v předmětném podání upřesnil, že zkrácené přezkumné řízení navrhl proto, že v daném případě byly splněny podmínky § 98 správního řádu, neboť porušení právních předpisů jsou zjevná již ze spisového materiálu, jsou splněny i ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků. Vycházeje z těchto zjištění soud uzavírá, že označení podání ze dne 28. 8. 2016 bylo plně v souladu s jeho obsahem, který rozhodně nebylo možné vyložit jako odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, neboť žalobce prostřednictvím své zástupkyně formuloval zcela jednoznačný požadavek, aby bylo zahájeno přezkumné řízení a aby předmětné rozhodnutí bylo zrušeno ve zkráceném přezkumném řízení, vysvětlil, proč považoval za splněné zákonné podmínky pro tento typ řízení, a ve své argumentaci opakovaně poukazoval i na příslušná ustanovení správního řádu, která přezkumné řízení upravují, tudíž své podání také naprosto jednoznačně právně kvalifikoval. Žalovaný ani krajský úřad tedy v žádném případě nebyli oprávněni toto podání žalobce považovat za odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, a podle názoru soudu tedy správní orgány postupovaly naprosto správně, pokud s tímto podáním podle jeho skutečného obsahu nakládaly jako s podnětem k provedení přezkumného řízení.
29. Není přitom podstatné, zda byl žalobce skutečně v daném stavebním řízení opomenutým účastníkem a zda mu v době podání podnětu k provedení přezkumného řízení plynula Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lhůta

k podání odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 10. 2015, stanovená v § 84 odst. 1 správního řádu. Ani jedna z těchto skutečností totiž nemůže nic změnit na tom, že podání žalobce ze dne 28. 8. 2016 bylo jak svým označením, tak podle svého skutečného obsahu jednoznačně podnětem k provedení přezkumného řízení, a tudíž správní orgány nebyly oprávněny ani povinny toto podání vykládat jako odvolání. Stejně tak je zcela bez vlivu žalobcovo tvrzení, že nemá právní vzdělání, neboť předmětné podání nepsal žalobce, nýbrž jeho zástupkyně, přičemž z obsahu tohoto podání je zjevné, že zástupkyně žalobce byla v dané problematice orientována, když předmětné podání formulovala zcela jednoznačně a subsumovala je pod ustanovení upravující přezkumné řízení, a to včetně odpovídající právní argumentace.

30. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 12. 2016 bylo skutečně vydáno po uplynutí lhůty stanovené v § 96 odst. 2 správního řádu a že správní orgány podání žalobce ze dne 28. 8. 2016 zcela správně posoudily jako podnět k provedení přezkumného řízení, nikoli jako odvolání. Směrem k žalobci soud podotýká, že by měl napříště upřednostnit podání odvolání jakožto řádného opravného prostředku proti rozhodnutí správního orgánu a důsledně hájit svá práva v takto zahájeném odvolacím řízení, nikoli spoléhat na podnět k provedení přezkumného řízení, který není opravným prostředkem, ale dozorčím prostředkem, jímž účastník řízení ani nemůže disponovat.
31. Pokud jde o tvrzený neoprávněný majetkový prospěch na straně stavebníka, soud toliko na okraj poznamenává, že se jedná o čistě soukromoprávní vztah mezi spoluvlastníky pozemků, který s tímto řízením nijak přímo nesouvisí. Pokud se žalobci nedaří se dohodnout se stavebníkem ohledně příjmů plynoucích z jejich společného majetku, může se pochopitelně obrátit na věcně a místně příslušný soud rozhodující v občanském soudním řízení.
32. Soud uzavírá, že žalobu vyhodnotil v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto mu nezbylo než ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. března 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.